

Sygn. akt VII K 391/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Skibniewska

w obecności oskarżyciela ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2015 roku w S.

sprawy D. D.

syna R. i B. z domu S.

urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I.w okresie od dnia 05 marca 2015 r do dnia 19 marca 2015 r w m. Chłopków gm. S. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru po uprzednim przełamaniu informatycznego zabezpieczenia hasła wielokrotnie bez uprawnienia uzyskał informację dla niego nie przeznaczoną z konta poczty elektronicznej angelika18889@wp.pl i konta facebook należących do A. S. oraz usunął część zawartych na tych kontach istotnych informacji

tj. o czyn z art. 267 § 1kk w zb. z art. 268 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II.w okresie od dnia 05 marca 2015r do dnia 27 maja 2015r w m. S. woj. (...) uprzedmiotowo nękał A. S. wysyłając wiadomości sms na jej telefon komórkowy co wzbudziło w pokrzywdzonej poczucie zagrożenia oraz istotnie naruszyło jej prywatność

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk

ORZEKA:

I. ***Na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk w zw. z art. 1 § 2 kk postępowanie karne przeciwko D. D. umarza;***

II. Koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 391/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sad Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

A. S. i D. D. mają obecnie po 19 lat, od jesieni 2014 roku weszli ze sobą w związek uczuciowy , który jednak zerwali w lutym 2015 roku. Od tego jednak czasu nadal utrzymywali ze sobą kontakt. W okresie od 5 do 19 marca D. D. bez zgody A. S. wykorzystując znajomość jej hasła wszedł na jej profil na F. oraz na konto poczty elektronicznej. Gdy pokrzywdzona zorientowała się ,że ma zmienione hasło na F. -on wskazał jej nowe. Ta sytuacja powtórzyła się

kilkukrotnie. Oskarżony usunął z konta część jej znajomych, wstawił też jej inne zdjęcie profilowe. Ponadto oskarżony w okresie od 5 marca 2015 roku do 27 maja 2015 roku przysyłał A. S. wiadomości SMS. Czynił to ok. 100-200 i więcej razy dziennie, zaś ona odpowiadała na każdą jego wiadomość.

Powyższe ustalenie faktyczne poczyniono w oparciu o :wyjaśnienia D. D. /k 153v, 100-101/, zeznania A. S. /k 153,1-3,9-10/, A. G. /k 67-70/, wydruki wiadomości sms /k 11-58/, wydruki dot. zmiany hasła /k 59-66/, pismo z Polkomtel /k 87-89/, pismo z O. /k 91-92/, dane o osobie oskarżonego /k 107-108/.

D. D. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do postawionych mu zarzutów. Wyjaśnił ,że od października 2014 roku spotykał się z Anglią S. .W lutym 2015 roku zerwał z nią .Znał jej hasło do jej skrzynki pocztowej oraz do konta na F. ,dlatego wszedł na jej konto i zmienił jej hasło , potem wykasował wcześniejsze rozmowy jakie przeprowadzał z nią. Potwierdza ,ze wysyłał też do niej wiele wiadomości SMS .Stwierdził ,że żałuje swego postępowania .Wówczas złożył też wniosek o dobrowolne poddanie się karze łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 3 lata i karę grzywny w rozmiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

W toku posiedzenia w trybie art. 335 par 1 kpk oskarżony nie popierał wniosku prokuratora , wnosił o skierowanie postępowania na posiedzenie celem umorzenia postępowania z uwagi na brak znamion czynu zabronionego lub ze względu na znikomą społeczną szkodliwość czynu. Biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego jak też powyższe wnioski oskarżonego , które popierał także jego obrońca- Sad przeprowadził postępowanie dowodowe w trybie procesowym.

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do winy ,choć jednocześnie potwierdził opisywane wcześniej fakty iż wszedł na konto F. pokrzywdzonej aby dowiedzieć się z kim A. koresponduje. Wyjaśnił ,że pisał z A. S. ok 100-200 SMS-ów dziennie, nigdy nie chciał zerwać takiego kontaktu .

D. D. ma 19 lat, uczy się w III klasie Technikum Informatycznego .

Sąd zważył co następuje:

Chociaż oskarżony na rozprawie nie przyznał się do winy ,to jednocześnie potwierdził swoje dotychczasowe wyjaśnienia. Korelują one z zeznaniami A. S. jak i jej koleżanki świadka A. G., układają się w logiczną całość pozwalającą na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego w sprawie. W ocenie Sadu w jednym tylko aspekcie zeznania A. S. są niewiarygodne, gdy twierdzi ,że obawiała się oskarżonego. Z obiektywnego punktu widzenia być może odczuwała dyskomfort i irytację ale nie można tego utożsamiać z obawą , czy poczuciem zagrożenia. W niniejszej sprawie podstawowe znacznie dowodowe mają obszerne wydruki rozmów SMS pomiędzy stronami. Wskazują one ,że pokrzywdzona wcale nie chciała kategorycznie zaprzestać kontaktów .W dniu 05. 03. napisała :”nie chcę nic zrywać”/.../ uczucia się nie zmieniły” /k 13,14 oraz 32/. Sama proponowała mu spotkania i wskazywała kiedy kończy lekcje / k 23/ . On przejawiał troskę o pokrzywdzoną która za kilka tygodni miała zdawać egzamin maturalny „Masz się uczyć i chodzić do szkoły” /k 32/ .

W dniu 16 marca 2015 roku A. S. złożyła zawiadomienie iż D. D. w dniu 5 marca 2015 roku włamał się na jej pocztę elektroniczną oraz na jej konto na F..

Podał jej nowe hasło na pocztę już po upływie godziny.

Wskazuje ,że od 5 marca przez 10 dni przesłał jej ok. 500 wiadomości SMS. Podkreśla ,że „grozi jej że sobie coś zrobi, ośmieszy przed koleżankami”

Po kilku dniach zeznała ,że D. D. po raz drugi zmienił hasło do na jej konta na F., usunął wszystkie wiadomości które wcześniej do niej wysłał, zamieścił jej stare zdjęcie .Ona zmuszona była zmienić swoje hasło dostępu do F..

Świadek A. G. jest przyjaciółką A. S. .Zaobserwowała ,że A. S. chodziła z oskarżonym w lutym 2015 roku, po czym dowiedział się od A. ,że oskarżony zmienił jej hasła na F., wysyłał jej też liczne sms-y. Sam oskarżony w osobistej rozmowie przyznał się do niej ,że zmienił jej konto na F. gdyż „zrobił to z miłości do niej”.

Świadek wskazuje ,że oskarżony „niczym nie groził” pokrzywdzonej .

Wprawdzie oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanych mu czynów zabronionych ale zdaniem Sądu zaproponowana przez prokuratora kara za te czyny jest niewspółmiernie surowa do stopnia społecznej szkodliwości tych czynów oraz zawinienia sprawcy, który sąd ocenił w obu wypadkach jako znikome a w związku z tym umorzył postępowanie karne.

Odnosnie pierwszego z tych czynów tj. występku z art. 267 p 1 kk w zw z art. 268 p 1 kk w zw z art. 11 p 2 kk w zw z art. 12 kk należy wskazać ,ze oskarżony nie przełamał zabezpieczeń do jej konta na F. gdyż wcześniej poznał jej hasło przebywając w jej towarzystwie. Ponadto jak wyjaśnił usuwał jedynie wiadomości dotyczące ich znajomości która to znajomość miała charakter młodzieńczej sympatii a wręcz zauroczenia ,albowiem zarówno oskarżony jak i pokrzywdzona są rówieśnikami w bardzo młodym wieku ,których łączyło jednoczesne uczęszczanie do szkół średnich w Ł..

Korespondowali ze sobą przy pomocy dostępnych im wspólnie środków komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem portalu F. ,SMS czy poczty elektrofonicznej. Treść tych wiadomości wskazuje ,że oboje byli w tę wymianę wiadomości na równi zaangażowani ,w żadnym wypadku pokrzywdzona nie zażądała zaprzestania tej korespondencji i zerwania kontaktu. W związku z powyższym trudno też mówić ,że była uporczywie niepokojona przez oskarżonego a tym bardziej że wzbudzał tą sytuacją w niej uzasadnione poczucie zagrożenia lub wręcz ,że w sposób istotny naruszona została jej prywatność, aczkolwiek ta częstotliwość kontaktów oraz pewna natarczywość oskarżonego jest tu widoczna i można założyć ,że w pewnym stopniu prywatność ta została naruszona i oskarżony zaczął też kontrolować ją w każdy dostępny mu sposób , w tym w szczególności zmieniać jej hasła i usuwać jej znajomych i fotografie czyli przekształcać zawartość i treść wbrew jej woli .

Zdaniem Sadu pokrzywdzona nie czuła się zagrożona działalnością oskarżonego- jak mogłoby to się wydawać -i jak zeznała przed Sądem chciała aby policjant porozmawiał z nim i uświadomił mu ewentualne konsekwencje karne takiego zachowania. Fakt ,że pokrzywdzona złożyła wniosek o ściganie a w konsekwencji zainicjowała postępowanie karne przeciwko swemu byłemu chłopakowi można złożyć na karb jej braku doświadczenia życiowego , braku przewidywania skutków swego postępowania tj. niedojrzałości właściwej dla osób w jej wieku.

Pokrzywdzona nigdy jednoznacznie nie dała oskarżonemu do zrozumienia ,że nie życzy sobie ingerowania w jej życie i sprawy i jeżeli się powtórzy taka sytuacja to złoży zawiadomienie. Sama podkreśliła ,że zawiadomienie złożyła pod wpływem impulsu , gdyż oskarżony zmienił jej konto na F. zamieszczając jej fotografię na której nie wyglądała dość korzystnie jak również ingerował w skład jej znajomych co szczególnie oburzyło pokrzywdzoną.

Oskarżony wyczerpał znamiona zarzucanych mu przestępstw, jednak jego młody wiek, brak doświadczenia życiowego ,emocjonalne nastawienie do pokrzywdzonej nacechowane dużym zainteresowaniem nią jako przedstawicielką płci przeciwnej a jednocześnie absolutnym brakiem złej woli czyli chęci wyrządzenia jej istotnej krzywdy wskazuje na to ,że oskarżony wyczerpał znamiona przestępstw jednakże stopień społecznej szkodliwości tych czynów jest nieznaczny .

Już na marginesie należy dodać ,że oskarżony uczy się w III klasie technikum w związku z tym wyrok skazujący w tym okresie zaważyłby szczególnie negatywnie na jego dalszym życiu zawodowym i osobistym i w przekonaniu Sądy mógłby doprowadzić do tego ,że w sposób istotny zmieniłyby się jego dalsze szanse życiowe .

Sąd pozostaje w przekonaniu ,że już samo postępowanie karne na wszystkich etapach aż do wydania wyroku uświadomiło oskarżonemu bezprawność jego zachowań i możliwe konsekwencje , w związku z tym odniosło pożądany skutek w zakresie prewencji indywidualnej tj. wobec niego samego i prewencji generalnej tj. oddziaływania na

środowisko w którym funkcjonuje ,czego dowodem jest fakt ,że oskarżony w toku postępowania starał się wielokrotnie przeprosić pokrzywdzoną i załagodzić sytuację, ponadto w dalszym ciągu deklaruje żywione do niej głęboko uczucia.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w wyroku.